

[Hans Pinstrup.]

andet landøkonomisk Arbejde; og derfor er det forstaaeligt, at Repræsentanter for Husmandsforeninger og Landboforeninger i Fællesskab har rettet Henvendelse om Ligestilling paa Finansloven af dette Arbejde med andet Konsulentarbejde.

Jeg henstiller til Landbrugsministeren af landøkonomiske Grunde at imødekomme dette Ønske. Den højtærede Landbrugsminister vil sikkert heller ikke bestride Landbrugsregnskabernes erhvervsøkonomiske Betydning, Betydningen af, at de gennem dette Arbejde indvundne Erfaringer og Resultater publiceres, saa at vide Kredse kan drage Nytte deraf. For søger man at knuse det Led i Kæden af landøkonomisk Oplysningsarbejde, som Regnskabsarbejdet udgør — og det er det, man er i Færd med —, saa forstaaer man ikke Tiden og dens haarde Krav om Samvirke og Samarbejde mellem de forskellige Grene af økonomisk Virksomhed til Styrkelse af Landbrugserhvervets Konkurrenceevne paa udenlandske Markeder, det, som næppe nogen i denne Sal vil bestride Betydningen af.

Intet er urigtigere end at tage Bevilningerne til Forsøgsarbejde i Landbruget, det være til Planteavl, Husdyrbrug, Havebrug eller til Regnskabsarbejde, Forsøgsmejeri, Stambogsføring o. s. v., som et specielt Tilskud til Landbruget. De Oplysninger, der frembringes gennem dette Arbejde, kommer jo i rigt Maal Samfundet som Helhed til gode gennem den Betydning, det har for vor Eksport, for den daglige Millioneksportindtægt, som Befolkningsslagene uden for Eksporterhvervenes Kreds i saa rigeligt Maal har forstaaet at sætte Pris paa og tilvende sig Hovedparten af.

Fattig paa Raastoffer, som vort Land er, vilde det blive en overmaade fattig Tid, om vi skulde til at leve af gensidig at udbytte hinanden. Man bør i Tide overveje, hvad Eksportens Opretholdelse betyder for Samfundet som Helhed. Tiden er ikke til Knusning af noget Led i Kæden af landøkonomisk Arbejde, men til dets Udbygning og til Landbrugets erhvervs-mæssige og skattemæssige Ligestilling med de andre Samfundserhverv. Her ligger en stor og uløst Opgave for Landbrugets Minister.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sluttede sin Ordførelse paa Det radikale Partis Vegne med at fremhæve Regeringens Stilling, særlig fordi, som det ærede Medlem udtrykte sig, Regeringen har ledet det politiske Arbejde saadan, at der er taget ligeligt Hensyn til alle Erhverv og alle Klasser i Befolkningen.

Dette er ganske urigtigt. Der er netop ikke taget ligeligt Hensyn til de forskellige Erhverv og Befolkningsdele. Den store Forskel mellem Landbrugets Eksportpristal og Detailpristal viser dette. Gennem Aar har Landbrugets Eksportpristal bevæget sig mellem 80 og 90, Detailpristallet omkring 160, et Forhold, der paa anden Maade har givet sig et meget betegnende og saare anskueligt Udtryk. Ifølge Statistiske Meddelelser var den samlede Nations Indkomst i 1929, da den nuværende Regering traadte til, 2 736 Mill. Kr., i Skatteaaret 1933—34 er den faldet til 2 342 Mill. Kr., altsaa med ca. 400 Mill. Kr. Hovedstadens samlede Indkomst er i samme Tidsrum kun faldet fra 1 087 til 1 060 Mill. Kr.; Provinsbyernes Indkomst er faldet fra 650 til 613 Mill. Kr., men Landdistrikternes Indkomst fra 997 til 669 Mill. Kr.

Det vil altsaa sige, at Hovedstaden kun har mærket den Krise, der er ved at trykke mange Landbohjem, Haandværkerhjem, Fiskere og handlende ude i Landdistrikterne økonomisk i Knæ, i Form af en Indkomstnedgang paa 27 Mill. Kr.; Hovedstaden repræsenterer nu næsten Halvparten af Nationens samlede Indkomst. Landets Købstæder har haft en noget større Indkomstnedgang, paa 37 Mill. Kr.; men Landdistrikterne har en Indkomstnedgang paa 328 Mill. Kr. Dertil kommer, at i Hovedstaden har Formuerne ikke blot holdt, men de er steget med 52 Mill. Kr., i Provinsbyerne er Formuerne steget med 3 Mill. Kr., men i Landdistrikterne er Formuerne faldet med 889 Mill. Kr.

Med disse Tal som Baggrund betegner jeg endnu en Gang det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Udtalelser som ganske urigtige, samtidig med at jeg beundrer den Frimodighed, hvormed de er fremsat. Det er Landdistrikternes Befolkning, Landdistrikternes Erhvervsliv, Landbrugere, Haandværkere, handlende, Fiskere o. s. v., der har maattet bære Hovedparten af Krisens Byrde netop som Følge af de lovpriste sidste 5 Aars Regeringsstyre.

Det maa være en mærkværdig Opfattelse, man i de Kredse har af Begrebet: ligeligt Hensyn til alle Befolkningsslag. Nej, Sandheden er den, at der i disse Aar er ført og føres en saa ensidig Bypolitik som nogen Sinde i dette Land. I København og Storbyerne samles Formuerne, som Statistikkens klare Tal viser; hertil gaar Befolkningstrømmen, medens Landbruget tappes for Arbejdskraft, fordi man ikke evner at betale Lønninger paa Højde med den ved Toldforanstaltninger, Importreguleringer og